

Oponentní posudek bakalářské práce

Autor: **Monika Fenclová**

Název práce: **Volný čas seniorů. Výzkum v oblasti Prachaticka**

Autorka rozdělila svou práci na dvě hlavní části – úvodní, ve které si vytváří teoretické východisko pro druhou, praktickou část. Tu pak dále člení na design výzkumu a výsledky. V poslední části se snaží o interpretaci získaných poznatků.

Na začátku definuje pojem stáří pomocí kalendářního věku a uvádí členění životních etap podle několika autorů, okrajově se zmiňuje o biologickém věku. Poté stručně vymezuje znaky stáří a sociální status seniorů.

V další podkapitole vymezuje pojem volný čas. Zde velice dobře poukazuje na rozdílný význam volného času v jednotlivých životních etapách a uvádí rozdíly mezi volným časem mladé, či střední generace a seniorů. Dále už se soustřeďuje na činnosti seniorů ve volném čase (1. 2. 1.). Zde bych autorce doporučil podrobněji pojednat o veřejných aktivitách (proporčně k rozsahu prezentace ostatních aktivit). V následujícím oddílu 1. 2. 2. přechází k vlastní problematice volného času seniorů. Lze diskutovat o autorčině tvrzení, že neexistuje významný rozdíl trávení volného času mezi muži a ženami seniorského věku (str. 15), neboť není argumentačně podloženo a ani se nezmiňuje, zda míní kvantitu, či kvalitu, resp. obsah. U části 1.3. bych rád upozornil na výzkum kvality života seniorů, který se týkal mj. i otázek volného času a který uskutečnila Rada seniorů ČR v roce 2008-2009.

Od str. 18 se autorka zabývá praktickou částí své práce, pro niž zvolila kvalitativní výzkum. Podle mého názoru však nedostatečně zdůvodňuje proč volila právě kvalitativní výzkum, který zatím patří (neprávem – pokud je dostatečně zdůvodněný) mezi nepříliš frekventované metody. V této části dochází k některým terminologickým lapsům (např. střídavé používání termínu výzkum a průzkum, výzkumný souhrn namísto soubor). Rovněž volbu věkové hranice senia (65 let) nepovažuji za dostatečně zdůvodněnou.

U sběru dat bych autorce vytkl postup, charakterizovaný slovy: „Mně pak zbyl úkol, vybrat to nejzajímavější a nejdůležitější, co by bylo přínosem pro moji práci.“ Tato formulace navozuje dojem ryze subjektivního přístupu.

K vlastní proceduře rozhovoru připomínám, že lze jen obtížně zvládnou při deklarované délce 10 – 15 minut rozsah a obsah otázek uvedený na str. 22 (zejména, když autorka sama přiznává občasné odchýlení od tématu rozhovoru). K lepšímu poznání průběhu rozhovorů by přispělo připojení přepisu alespoň jednoho typického rozhovoru do přílohy.

Právě tak bych očekával podrobnější rozbor provedených rozhovorů, souhrnně tedy v textu postrádám podrobnější rozbor celého šetření. Spíše než jako výzkum, působí práce jako informace o výzkumu. Velikost vzorku i jeho rozptyl jsou dány zvolenou metodou.

Práci by prospělo, kdyby autorka charakterizovala i možnosti, které v oblasti Prachatic senioři k trávení volného času mají, jak je využívají a co jim případně ve využití těchto možností brání.

Je záslužné, že se autorka snažila pracovat ve studentském prostředí zatím málo frekventovanou metodou kvalitativního výzkumu. Výběr literatury je adekvátní zkoumanému problému a autorka osvědčila schopnost s ní pracovat.

Po formální stránce nemám podstatnější výhrady.

Text byl porovnán s databází Theses a nebyly shledány shody.

Závěr:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm „**velmi dobře**“

13. 5. 2011

PhDr. Otakar Jíra

oponent práce